

Издание
на български език

Информация и известия

Година 61

10 декември 2018 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2018/C 445/01 Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз* 1

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2018/C 445/02 Дело C-442/18 P: Жалба, подадена на 5 юли 2018 г. от Европейската централна банка срещу решението, постановено от Общия съд (шести състав) на 26 април 2018 г. по дело T-251/15, Espírito Santo Financial (Португалия)/Европейска централна банка 2

2018/C 445/03 Дело C-506/18 P: Жалба, подадена на 1 август 2018 г. от Европейския парламент срещу решението, постановено от Общия съд (шести състав) на 17 май 2018 г. по дело T-566/16, Josefsson/Европейски парламент 3

2018/C 445/04 Дело C-527/18: Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 13 август 2018 г. — Gesamtverband Autoteile-Handel e.V./KIA Motors Corporation 4

2018/C 445/05 Дело C-528/18 P: Жалба, подадена на 13 август 2018 г. от Outsource Professional Services Ltd срещу решението на Общия съд (седми състав), постановено на 31 май 2018 г. по дело T-340/16 — Flatworld Solutions Pvt Ltd/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост 4

2018/C 445/06 Дело C-584/18: Преюдициално запитване от Eparchiako Dikastirio Larnakas (Кипър), постъпило на 19 септември 2018 г. — D. Z./Blue Air — Airline Management Solutions S.R.L. 5

2018/C 445/07	Дело C-595/18 P: Жалба, подадена на 21 септември 2018 г. от The Goldman Sachs Group Inc. срещу решението, постановено от Общия съд (осми състав) на 12 юли 2018 г. по дело T-419/14, The Goldman Sachs Group/Европейска комисия	6
2018/C 445/08	Дело C-605/18: Преюдициално запитване от Bundesverwaltungsgericht (Австрия), постъпило на 25 септември 2018 г. — Adler Real Estate AG и др.	7
2018/C 445/09	Дело C-613/18: Преюдициално запитване от Tribunal Tributário de Lisboa (Португалия), постъпило на 28 септември 2018 г. — Estado do Canadá/Autoridade Tributária e Aduaneira	8
2018/C 445/10	Дело C-614/18: Жалба, подадена на 28 септември 2018 г. — Европейска комисия/Словашка република	8
2018/C 445/11	Дело C-615/18: Преюдициално запитване от Amtsgericht Kehl (Германия), постъпило на 28 септември 2018 г. — Strafverfahren/UU	9
2018/C 445/12	Дело C-621/18: Преюдициално запитване от Court of Session, Edinburgh (Обединено кралство), постъпило на 3 октомври 2018 г. — Andy Wightman и др./Secretary of State for Exiting the European Union	10
2018/C 445/13	Дело C-636/18: Иск, предявен на 11 октомври 2018 г. — Европейска комисия/Френска република	10
2018/C 445/14	Дело C-638/18: Иск, предявен на 12 октомври 2018 г. — Европейска комисия/Румъния	11
2018/C 445/15	Дело C-642/18: Иск, предявен на 12 октомври 2018 г. — Европейска комисия/Кралство Испания	12
2018/C 445/16	Дело C-664/18: Иск, предявен на 23 октомври 2018 г. — Европейска комисия/Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия	12

Общ съд

2018/C 445/17	Дело T-435/12: Решение на Общия съд от 24 октомври 2018 г. — Bacardi/EUIPO — Palírna U zeleného stromu (42 BELOW) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „42 BELOW“ — По-ранна нерегистрирана национална фигуративна марка „VODKA 42“ — Относително основание за отказ — Член 8, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 4 от Регламент (ЕС) 2017/1001) — Използване в процеса на търговия — Прилагане на националното право от EUIPO)	14
2018/C 445/18	Дело T-299/15: Решение на Общия съд от 24 октомври 2018 г. — Nova/Комисия (Арбитражна клауза — Споразумение за отпускане на безвъзмездни средства, сключено в рамките на пилотен проект, чиято цел е да се създаде мрежа за контакти и дискусии между общини относно опита и най-добрите практики в областта на презаселването и интеграцията на бежанците — Липса на обективна оценка на резултатите от проекта — Пропорционалност — Възстановяване на изплатените суми — Мерки за събиране на доказателства — Насрещен иск)	14
2018/C 445/19	Дело T-477/16: Решение на Общия съд от 24 октомври 2018 г. — Epsilon International/Комисия (Арбитражна клауза — Договори, сключени в рамките на Седмата рамкова програма за научни изследвания и технологично развитие за периода 2007 — 2013 г. — Правен интерес — Допустими разходи — Спиране на плащанията — Жалба за отмяна — Решение за включване на ищеца в централната база данни на системата за ранно откриване и отстраняване (EDES) — Акт, който не подлежи на обжалване — Недопустимост)	15
2018/C 445/20	Дело T-63/17: Решение на Общия съд от 24 октомври 2018 г. — Grupo Orenes/EUIPO — Akamon Entertainment Millenium (Bingo VIVA! Slots) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „Bingo VIVA! Slots“ — По-ранна фигуративна марка на Европейския съюз „vive bingo“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001) — Предмет на спора)	16

2018/C 445/21	Дело T-162/17 RENV: Решение на Общия съд от 24 октомври 2018 г. — Fernández González/Комисия (Публична служба — Срочно наети служители — Член 2, буква в) от УРДС — Обявление за свободна длъжност за срочно нает служител по член 2, буква б) от УРДС — Отхвърляне на кандидатура — Възражение за незаконосъобразност — Член 8 от УРДС — Отговорност — Загуба на възможност)	16
2018/C 445/22	Дело T-261/17: Решение на Общия съд от 24 октомври 2018 г. — Bayer/EUIPO — Uni-Pharma (SALOSPIR) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „SALOSPIR“ — По-ранни фигуративни марки на Европейския съюз, представляващи цветни ленти, и по-ранни национални марки „Aspirin“ — Относителни основания за отказ — Сходство на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001) — Репутация — Член 8, параграф 5 от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 5 от Регламент 2017/1001) — Използване в процеса на търговия на знак с по-голям от местен обхват — Член 8, параграф 4 от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 4 от Регламент 2017/1001)	17
2018/C 445/23	Дело T-400/17: Решение на Общия съд от 24 октомври 2018 г. — Deza/Комисия (Околна среда и защита на здравето на човека — Регламент (ЕО) № 1272/2008 — Класифициране, етикетиране и опаковане на вещества — Регламент (ЕС) 2017/776 — Класификация на антрахинона — Вещество, за което се предполага, че е потенциално канцерогенно — Явна грешка в преценката — Правна сигурност — Право на собственост)	18
2018/C 445/24	Дело T-594/18: Жалба, подадена на 1 октомври 2018 г. — Pharma Mar/Комисия	18
2018/C 445/25	Дело T-596/18: Жалба, подадена на 28 септември 2018 г. — ZL/EUIPO	20
2018/C 445/26	Дело T-604/18: Жалба, подадена на 9 октомври 2018 г. — Google и Alphabet/Комисия	21
2018/C 445/27	Дело T-609/18: Жалба, подадена на 5 октомври 2018 г. — Fujifilm Recording Media/EUIPO — iTernity (d:ternity)	22
2018/C 445/28	Дело T-624/18: Жалба, подадена на 18 октомври 2018 г. — Gres de Aragón/EUIPO (GRES ARAGÓN)	23
2018/C 445/29	Дело T-629/18: Жалба, подадена на 18 октомври 2018 г. — mobile.de/EUIPO (Изображение на кола в диалогов балон)	23
2018/C 445/30	Дело T-631/18: Жалба, подадена на 17 октомври 2018 г. — Herholz Vertrieb/EUIPO (#)	24

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2018/C 445/01)

Последна публикация

ОВ С 436, 3.12.2018 г.

Предишни публикации

ОВ С 427, 26.11.2018 г.

ОВ С 408, 12.11.2018 г.

ОВ С 399, 5.11.2018 г.

ОВ С 392, 29.10.2018 г.

ОВ С 381, 22.10.2018 г.

ОВ С 373, 15.10.2018 г.

Може да намерите тези текстове на адрес

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Жалба, подадена на 5 юли 2018 г. от Европейската централна банка срещу решението, постановено от Общия съд (шести състав) на 26 април 2018 г. по дело T-251/15, Espírito Santo Financial (Португалия)/Европейска централна банка

(Дело C-442/18 P)

(2018/C 445/02)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Европейска централна банка (представители: F. Malfrère, M. Ioannidis, H.-G. Kamman, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Espírito Santo Financial (Португалия), SGPS, SA

Искания на жалбоподателя

- да отмени точка 1 от диспозитива на решението на Общия съд от 26 април 2018 г., Espírito Santo Financial (Португалия), SGPS, SA/ЕЦБ, T-251/15, EU:T:2018:234;
- да отхвърли жалбата в първоинстанционното производство и в частта ѝ относно отказа на ЕЦБ да разкрие размера на кредита, включен в извадките от протокола, в който е отбелязано решението на Управителния съвет на ЕЦБ от 28 юли 2014 г.;
- при условията на евентуалност на предходното искане, да върне делото за ново разглеждане от Общия съд на Европейския съюз;
- да осъди жалбоподателя в първоинстанционното производство и ответник да заплати две трети (2/3), а ЕЦБ да заплати една трета (1/3) от разноските в производството.

Основания и основни доводи

Първо и единствено основание за обжалване: нарушение на член 10.4 от Устава на Европейската система на централните банки и на Европейската централна банка (наричан по-нататък „Устава“) и на член 4, параграф 1, буква а), първо тире от Решение 2004/258 ⁽¹⁾

ЕЦБ твърди, че Общият съд тълкувал и приложил неправилно член 10.4 от Устава и член 4, параграф 1, буква а), първо тире от Решение 2004/258, когато постановил в обжалваното решение, и по-конкретно в точки 55, 75—81, както и в точки 124 и 161, че що се отнася до оповестяването на неговите протоколи Управителният съвет, трябва да упражнява правото си на преценка в съответствие с условията и границите, предвидени в Решение 2004/258“ (точка 80), което означава, че в конкретния случай ЕЦБ трябва да представи мотиви, които да обясняват как оповестяването на информация, съдържаща се в протоколите от заседанията на Управителния съвет — в които са вписани решенията на Управителния съвет — конкретно и реално накърнява обществен интерес от поверителност на заседанията на органите на ЕЦБ за вземане на решения.

Член 10.4 от Устава установява презумпцията, че информацията от заседанията на Управителния съвет трябва да остане поверителна, за да се защитят независимостта и ефективността на ЕЦБ. Тази норма, която е част от първичното право, и от която вторичното право не може да се отклонява, се прилага и за части от протоколите, съдържащи решения на Управителния съвет. Тя е потвърдена и в член 4, параграф 1, буква а), първо тире от Решение 2004/258. От общия принцип на поверителност на заседанията на Управителния съвет, включително и на решенията, предвиден в член 10.4 Устава е видно, че ЕЦБ не е длъжна да прилага за решенията си да не публикува резултатите от своите заседания материалноправните и процесуалните правила от Решение 2004/258. В частност, не е необходимо да обяснява защо оповестяването на такива протоколи на Управителния съвет конкретно и реално накърнява обществения интерес от поверителност на заседанията на Управителния съвет.

(¹) Решение 2004/258/ЕО на Европейската централна банка от 4 март 2004 година относно публичния достъп до документите на Европейската централна банка (ОВ L 80, 2004 г., стр. 42; Специално издание на български език, 2007 г., глава 10, том 5, стр. 229).

Жалба, подадена на 1 август 2018 г. от Европейския парламент срещу решението, постановено от Общия съд (шести състав) на 17 май 2018 г. по дело T-566/16, Josefsson/Европейски парламент

(Дело C-506/18 P)

(2018/C 445/03)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Европейски парламент (представители: Í. Ní Riagáin Dúro, V. Montebello-Demogeot)

Друга страна в производството: Erik Josefsson

Искания на жалбоподателя

- да се отмени обжалваното съдебно решение,
- съответно да се отхвърли първоинстанционната жалба,
- страните да бъдат осъдени да заплатят направените от тях съдебни разноски по настоящото производство,
- г-н Josefsson да бъде осъден да заплати съдебните разноски в първоинстанционното производство.

Основания и основни доводи

В жалбата си Парламентът изтъква следните основания:

- (i) грешка при прилагането на правото, изопачаване на фактите и непълнота на мотивите във връзка с констатацията, че изискването за юридическо образование е причината за уволнението на жалбоподателя;
- (ii) грешка при прилагането на правото във връзка с констатацията, че приемането на органиграма и на решенията за нея и за характеристиките на посочените в нея длъжности трябва да предполага спазване на правото на жалбоподателя на изслушване;
- (iii) изопачаване на фактите, явна грешка в преценката и непълнота на мотивите във връзка с извода, че ако жалбоподателят е бил изслушан по въпроса дали има юридическо образование, е шяло да има реална възможност това да промени крайното решение по случая.

**Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 13 август 2018 г. —
Gesamtverband Autoteile-Handel e.V./KIA Motors Corporation**

(Дело C-527/18)

(2018/C 445/04)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Gesamtverband Autoteile-Handel e.V.

Отговорник: KIA Motors Corporation

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли производителят да предоставя във форма, позволяваща по-нататъшна електронна обработка, информацията, която съгласно член 6, параграф 1, първо изречение от Регламент (ЕО) № 715/2007 ⁽¹⁾ следва да се осигурява на независимите оператори?
- 2) Налице ли е забранена по член 6, параграф 1, първо изречение от Регламент (ЕО) № 715/2007 дискриминация на независими оператори, ако даден производител открие допълнителен информационен канал за дистрибуцията на оригинални резервни части от оторизирани търговци и сервизи чрез участие на доставчик на информационни услуги?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 715/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2007 година за типово опობрение на моторни превозни средства по отношение на емисиите от леки превозни средства за превоз на пътници и товари (Евро 5 и Евро 6) и за достъпа до информация за ремонт и техническо обслужване на превозни средства (ОВ L 171, 2007 г., стр. 1).

**Жалба, подадена на 13 август 2018 г. от Outsource Professional Services Ltd срещу решението на
Общия съд (седми състав), постановено на 31 май 2018 г. по дело T-340/16 — Flatworld Solutions
Pvt Ltd/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост**

(Дело C-528/18 P)

(2018/C 445/05)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Outsource Professional Services Ltd (представител: A. Kempter, Rechtsanwalt)

Други страни в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост, Flatworld Solutions Pvt. Ltd

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- да отмени решението на Общия съд (седми състав) от 31 май 2018 г. по дело T-340/16,
- да потвърди решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 15 април 2016 г. по преписка R 611/2015-4,
- да осъди Flatworld Solutions Pvt. Ltd да заплати съдебните разноски на притежателя/приемника/заявителя на марката на Европейския съюз.

Основания и основни доводи

В жалбата се твърди, че Общият съд нарушил правото на Европейския съюз, и по-специално член 52, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009⁽¹⁾, последно изменен с Регламент 2015/2424⁽²⁾.

Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като приел, че притежателят/предишният притежател на марката на Европейския съюз действал недобросъвестно, когато подал заявление за регистрация на марка № 006035547. Общият съд тълкувал погрешно понятието за недобросъвестност. Нямало нищо нечестно или неетично в използването на описателна формулировка за представяне на стопанска дейност. Следователно регистрацията като търговска марка не била недобросъвестна.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, 2009 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) 2015/2424 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2015 година за изменение на Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета относно марката на Общността и Регламент (ЕО) № 2868/95 на Комисията за прилагане на Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета относно марката на Общността и за отмяна на Регламент (ЕО) № 2869/95 на Комисията относно таксите, събирани от Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайн) (ОВ L 341, 2015 г., стр. 21 и поправки в ОВ L 71, 2016 г., стр. 322, ОВ L 110, 2016 г., стр. 4 и ОВ L 267, 2016 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от Eparchiako Dikastirio Larnakas (Кипър), постъпило на 19 септември 2018 г. — D. Z./Blue Air — Airline Management Solutions S.R.L.

(Дело C-584/18)

(2018/C 445/06)

Език на производството: гръцки

Запитваща юрисдикция

Eparchiako Dikastirio Larnakas

Страни в главното производство

Ищец: D. Z.

Ответник: Blue Air — Airline Management Solutions S.R.L.

Преюдициални въпроси

- 1) Правилно ли е тълкуването, че Решение № 565/2014/ЕС⁽¹⁾ произвежда пряко правни последици под формата, от една страна, на права на граждани на трети страни да не подлежат на изискването за виза за влизането им в държавата членка на дестинация, и от друга страна, на задължение за въпросната държава членка на дестинация да не изисква такава виза, ако те притежават виза или разрешение за пребиваване, включени в списъка на онези, за които важи взаимното признаване въз основа на Решение № 565/2014/ЕС, което държавата членка на дестинация е поела задължението да прилага?
- 2) Ако въздушен превозвач на летището на държавата членка на заминаване, пряко или/и чрез своите упълномощени представители и агенти, откаже достъп на борда на пътник, позовавайки се на отказа на органите на държавата членка на дестинация да разрешат влизането му в тази държава поради твърдяна липса на входна виза (visa), може ли да се счита, че въздушният превозвач изпълнява функцията и действа като еманация на съответната държава (emanation of State), така че претърпяният вреди пътник да може да му противопостави Решение № 565/2014/ЕС пред съда на държавата членка на дестинация, за да докаже, че е имал правото да влезе без допълнителна виза и да поиска парично обезщетение за нарушаването на това право, и следователно за нарушаването на договора му за превоз?
- 3) Може ли въздушен превозвач, пряко или/и чрез своите упълномощени представители и агенти, да откаже достъп на борда на гражданин на трета страна въз основа на решение на органите на държавата членка на дестинация да се откаже влизане на територията на тази държава членка, без преди това да е било издадено или/и предадено на горепосочения гражданин аргументирано решение в писмен вид за отказа за влизане (вж. член 14, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 2016/399⁽²⁾, предишен член 13 от Регламент (ЕО) № 562/2006, предвиждащ издаването на аргументирано решение за отказа за влизане), за да бъде гарантирано спазването на основните права, и по-специално на съдебната защита на правата на претърпялния вреди пътник (вж. член 4 от същия регламент)?

- 4) Трябва ли член 2, [буква] й) от Регламент (ЕО) № 261/2004⁽³⁾ да се тълкува в смисъл, че от приложното му поле се изключва случаят на отказан достъп на борда на пътник всеки път, когато въздушният превозвач вземе подобно решение въз основа на твърдени „неподходящи документи за пътуване“? Правилно ли е тълкуването, че отказаният достъп на борда попада в приложното поле на Регламента, ако въз основа на конкретните обстоятелства във всеки отделен случай бъде постановено съдебно решение, че документите за пътуване са били подходящи и отказаният достъп на борда е бил неоснователен или неправомерен поради нарушаване на европейското право?
- 5) Може ли пътник да бъде лишен от правото на обезщетение, предвидено в член 4, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 261/2004, чрез позоваване на клауза за освобождаване от отговорност или за ограничаване на отговорността на въздушния превозвач в случай на твърдени неподходящи документи за пътуване, когато такава клауза съществува в обичайните и предварително публикувани условия за упражняване или/и предоставяне на услуги от въздушен превозвач? Допуска ли член 15 във връзка с член 14 от същия регламент прилагането на такива рестриктивни клаузи и/или клаузи за освобождаване от отговорност на въздушния превозвач?

⁽¹⁾ Решение № 565/2014/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за въвеждане на опростен режим за контрола на лица на външните граници, който се основава на едностранното признаване от страна на България, Хърватия, Кипър и Румъния на определени документи за равностойни на националните им визи за транзитно преминаване или планиран престой на тяхна територия, ненадвишаваш 90 дни в рамките на период от 180 дни, и за отмяна на Решения № 895/2006/ЕО и № 582/2008/ЕО (ОВ L 157, 2014 г., стр. 23).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 година относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) (ОВ L 77, 2016 г., стр. 1).

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 295/91 (ОВ L 46, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

Жалба, подадена на 21 септември 2018 г. от The Goldman Sachs Group Inc. срещу решението, постановено от Общия съд (осми състав) на 12 юли 2018 г. по дело T-419/14, The Goldman Sachs Group/Европейска комисия

(Дело C-595/18 P)

(2018/C 445/07)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: The Goldman Sachs Group Inc. (представители: A. Mangiaracina, avvocatessa, J. Koponen, advokat)

Други страни в производството: Европейска комисия, Prysmian SpA, Prysmian Cavi e Sistemi Srl

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

- да отмени обжалваното съдебно решение,
- да отмени изцяло или частично (например считано от май 2007 г. или от ноември 2007 г. нататък, когато GS Group и свързаните с него дружества са притежавали съответно само около 45 % и 26 % от дяловете в Prysmian) членове 1, 2, 3 и 4 от Решение C(2014) 2139 на Комисията⁽¹⁾ от 2 април 2014 г., в частта им относно жалбоподателя, и/или
- да намали глобата, наложена на жалбоподателя с член 2 от Решение C(2014) 2139 на Комисията от 2 април 2014 г., и
- да осъди Комисията да заплати съдебните разходи в производство пред първата инстанция и в производството по обжалване.

Основания и основни доводи

Първо основание: Общият съд приложил неправилно член 101 ДФЕС и член 23, параграф 2 от Регламент 1/2003⁽²⁾ като приел, че жалбоподателят носи отговорност за нарушението, извършено от Prysmian от 29 юли 2005 г. до 3 май 2007 г. („период преди ППП“).

Второ основание: В периода от 3 май 2007 г. до 28 януари 2009 г. („период след ППП“) жалбоподателят не е упражнявал решаващо влияние в смисъла, изискван съгласно съдебната практика.

Трето основание: Искане Съдът да постанови, че всяко намаление на размера на глобата, постановено в полза на Prusmian, се прилага и за жалбоподателя.

- ⁽¹⁾ Решение на Комисията от 2 април 2014 година относно производство по член 101 от Договора за функционирането на Европейския съюз и член 53 от Споразумението за ЕИП (Дело АТ.39610 — Електропроводи).
- ⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ L 1, 2003 г. стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167).

Преюдициално запитване от Bundesverwaltungsgericht (Австрия), постъпило на 25 септември 2018 г. — Adler Real Estate AG и др.

(Дело C-605/18)

(2018/C 445/08)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesverwaltungsgericht

Страни в главното производство

Жалбоподател: Adler Real Estate AG, Petrus Advisers LLP, TZ

Отговорник: Finanzmarktaufsichtsbehörde

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 3, параграф 1а, четвърта алинея, подточка iii) от Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 2004 година относно хармонизиране изискванията за прозрачност по отношение на информацията за издателите, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар, и за изменение на Директива 2001/34/ЕО ⁽¹⁾, последно изменена с Директива 2013/50/ЕС на Европейския парламент и на Съвета, да се тълкува в смисъл, че условие за допустимостта на „по-строги изисквания“ за „притежатели на акции или [з]а физически лица [или юридически лица]“ е върху „законовите, подзаконовите и административните разпоредби“, в които са предвидени по-строги изисквания относно публичността на дяловите участия, да се „упражнява[...] надзор“ от орган, определен от държавата членка съгласно член 4 от Директива 2004/25/ЕО ⁽²⁾ [...] относно предложенията за поглъщане, и упражняването на надзор да обхваща спазването на по-строгите изисквания за публичността на дяловите участия по смисъла на Директива 2004/109/ЕО?
- 2) Допуска ли член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз национална практика, съгласно която влязло в сила решение на надзорен орган по член 4 от Директива 2004/25/ЕО, с което е установено извършено от дадено лице нарушение на приети за транспонирането на Директива 2004/25/ЕО национални разпоредби, има обвързващо действие и в рамките на водено срещу същото лице наказателно производство за нарушение на свързаните с него национални норми, транспониращи Директива 2004/109/ЕО (Директива за прозрачността), така че това лице е възпрепятствано да оспори от правна и фактическа страна правонарушението, установено с вече влязлото в сила решение?

⁽¹⁾ ОВ L 390, 2004, стр. 38; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 7 стр. 172.

⁽²⁾ Директива 2004/25/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 година относно предложенията за поглъщане (ОВ L 142, 2004 г., стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 2, стр. 44).

Преюдициално запитване от Tribunal Tributário de Lisboa (Португалия), постъпило на 28 септември 2018 г. — Estado do Canadá/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Дело C-613/18)

(2018/C 445/09)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Tribunal Tributário de Lisboa

Страни в главното производство

Жалбоподател: Канадска държава

Ответник: Autoridade Tributária e Aduaneira (Данъчен и митнически орган като представител на Министерство на финансите)

Преюдициален въпрос

Що се отнася до данъчното облагане на дивиденди, разпределени от установено на територията на страната дружество, към неустановено дружество, съвместимо ли е с принципа за забрана на ограниченията върху движението на капитали между държави членки и трети страни съществуването на ефективно по-тежко облагане с данък IRC, приложимо към установените в трета страна образувания в сравнение с облагането, приложимо към установено на територията на страната образувание с идентичен характер?

Жалба, подадена на 28 септември 2018 г. — Европейска комисия/Словашка република

(Дело C-614/18)

(2018/C 445/10)

Език на производството: словашки

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: A. Tokár и C. Cattabriga)

Ответник: Словашка република

Искания на ищеца

- да се установи, че като не дава на граждани на трети страни, които не са членове на семейството на граждани на Европейския съюз и чието заявление за виза е било отхвърлено или чиято виза е била анулирана или отменена, право на обжалване пред съд, както е определено в правото на Съюза, Словашката република не е изпълнила задълженията си по смисъла на член 19, параграф 1 от Договора за Европейски съюз и член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз във връзка с член 32, параграф 3, член 34, параграф 7 и член 35, параграф 7 от Регламент (ЕО) № 810/2009 ⁽¹⁾ (Визов кодекс),
- да се осъди Словашката република да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на иска си Комисията поддържа, че спорните правни въпроси в главното производство са разрешени ясно от Съда с решение C-403/16, El Hassani, в което последният постановява, че член 32, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година за създаване на Визов кодекс на Общността, изменен с Регламент (ЕС) № 610/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. ⁽²⁾, във връзка с член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз следва да се тълкува в смисъл, че задължава държавите членки да предвидят производство за обжалване на решенията за отказ за издаване на виза, условията и редът за което се уреждат от правния ред на всяка държава членка при спазване на принципите на равностойност и ефективност. На определен етап в това производство трябва да се гарантира възможността за съдебно обжалване.

Ето защо Комисията заключава, че доводите на Словашката република, изложени в хода на досъдебното производство по настоящото дело, не могат да бъдат уважени и потвърждава позицията си, че Словашката република не е изпълнила задълженията си, посочени в исковата молба.

- ⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година за създаване на Визов кодекс на Общността (Визов кодекс) (ОВ L 243, 2009 г., стр. 1 и поправка в ОВ L 284, 2018 г., стр. 38).
- ⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 610/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година за изменение на Регламент (ЕО) № 562/2006 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Кодекс на Общността за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници), Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген, регламенти (ЕО) № 1683/95 и (ЕО) № 539/2001 на Съвета и регламенти (ЕО) № 767/2008 и (ЕО) № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 182, 2013 г., стр. 1 и поправки в ОВ L 50, 2014 г., стр. 37; ОВ L 225, 30.7.2014 г., стр. 91).

**Преюдициално запитване от Amtsgericht Kehl (Германия), постъпило на 28 септември 2018 г. —
Strafverfahren/UU**

(Дело C-615/18)

(2018/C 445/11)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Kehl

Страни в главното производство

Staatsanwaltschaft Offenburg

срещу

UU

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли правото на Европейския съюз, по-специално Директива 2012/13 ⁽¹⁾ и членове 21 ДФЕС, 45 ДФЕС, 49 ДФЕС и 56 ДФЕС да се тълкуват в смисъл, че не допускат правна уредба на държава членка, която позволява в наказателно производство, единствено поради това че обвиняемият няма местожителство в страната, а в друга държава членка, да му се разпорежда да посочи съдебен адрес за връчване на адресирано до него наказателно определение с последицата, че наказателното определение влиза в сила и с това създава правна предпоставка за наказуемост на последващо деяние на обвиняемия (съставомерен факт), дори когато обвиняемият в действителност не знае за наказателното определение и не може да бъде установено по същия начин както при връчване на наказателното определение, ако обвиняемият имаше местожителство в тази държава членка, че обвиняемият действително е узнал за наказателното определение?
- 2) При отрицателен отговор на първия въпрос: трябва ли правото на Европейския съюз, по-специално Директива 2012/13 и членове 21 ДФЕС, 45 ДФЕС, 49 ДФЕС и 56 ДФЕС да се тълкуват в смисъл, че не допускат правна уредба на държава членка, която позволява в наказателно производство, единствено поради това че обвиняемият няма местожителство в страната, а в друга държава членка, да му се разпорежда да посочи съдебен адрес за връчване на адресирано до него наказателно определение с последицата, че наказателното определение влиза в сила и с това създава правна предпоставка за наказуемост на последващо деяние на обвиняемия (съставомерен факт) и при преследването на това престъпление в субективно отношение на обвиняемия се възлагат по-големи задължения да положи усилия действително да се осведоми за наказателното определение, отколкото би имал, ако имаше местожителство в тази държава членка, така че става възможно наказателно преследване на обвиняемия за непредпазливо деяние?

⁽¹⁾ Директива 2012/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2012 година относно правото на информация в наказателното производство (ОВ L 142, 2012г., стр. 1).

Преюдициално запитване от Court of Session, Edinburgh (Обединено кралство), постъпило на 3 октомври 2018 г. — Andy Wightman и др./Secretary of State for Exiting the European Union

(Дело C-621/18)

(2018/C 445/12)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Court of Session, Edinburgh

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Andy Wightman, Ross Greer, Alyn Smith, David Martin, Catherine Stihler, Jolyon Maugham, Joanna Cherry

Отговорник: Secretary of State for Exiting the European Union

Други участващи лица: Chris Leslie, Tom Brake

Преюдициален въпрос

Когато, в съответствие с член 50 от Договора за Европейския съюз, държава членка е нотифицирала Европейския съвет за намерението си да се оттегли от Европейския съюз, допуска ли правото на Европейския съюз тази нотификация да бъде едностранно оттеглена от нотифициращата държава членка, и ако е така — при какви условия и с какви последици относно оставането на държавата членка в рамките на Европейския съюз?

Иск, предявен на 11 октомври 2018 г. — Европейска комисия/Френска република

(Дело C-636/18)

(2018/C 445/13)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представител: J.-F. Brakeland)

Отговорник: Френска република

Искания на ищеца

Да се констатира

От една страна, че като превишава системно и постоянно годишната пределно допустима стойност за NO₂ считано от 1 януари 2010 г. в следните 12 агломерации и зони за качество на въздуха: Марсилия (FR03A02), Тулон (FR03A03), Париж (FR04A01), Оверн-Клермон-Феран (FR07A01), Монпелие (FR08A01), Тулуза Средни Пиренеи (FR12A01), Регионална градска зона Реймс Шампан-Ардени (FR14N10), Гренобъл Рона-Алпи (FR15A01), Страсбург (FR16A02), Лион- Рона-Алпи (FR20A01), Регионална градска зона Вале де л-Авр Рона-Алпи (FR20N10) и Ница (FR24A01), и като превишава системно и постоянно почасовата пределно допустима стойност за NO₂ считано от 1 януари 2010 г. в следните 2 агломерации и зони за качество на въздуха: Париж (FR04A01) и Лион- Рона-Алпи (FR20A01), Френската република продължава да не изпълнява задълженията си по член 13, параграф 1 от Директива 2008/50/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2008 година относно качеството на атмосферния въздух и за по-чист въздух за Европа⁽¹⁾ във връзка с приложение XI към посочената директива, считано от влизането в сила на пределно допустимите стойности през 2010 г.,

и

от друга страна, че Френската република не е изпълнила считано от 11 юни 2010 г. задълженията си по член 23, параграф 1 от Директива 2008/50/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2008 година относно качеството на атмосферния въздух и за по-чист въздух за Европа във връзка с приложение XV към посочената директива, и в частност задължението по член 23, параграф 1, втора алинея от тази директива периодът на превишаване да бъде възможно най-кратък.

— да се осъди Френска република да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Считано от 2010 г. годишните и почасовите пределно допустими стойности за NO₂ се превишават системно и постоянно, съответно в 12-те и в 2-те зони. Сами по себе си тези превишавания представляват нарушение на член 13, параграф 1 от Директива 2008/50/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2008 година относно качеството на атмосферния въздух и за по-чист въздух за Европа във връзка с приложение XI от тази директива.

Въпреки тези неизпълнения на разпоредбите на член 13, параграф 1 във връзка с приложение XI към Директива 2008/50/ЕО, Френската република не е приела, в разрез с предвиденото в член 23, параграф 1, втора алинея от Директива 2008/50/ЕО, ефективни мерки в планове за качество на въздуха, за да гарантира, че периодът на превишаване да бъде възможно най-кратък.

Неефективността на тези мерки произтича наред с друго, от продължителността на периода, в който са превишени пределно допустимите стойности, от нивото на превишаванията и тяхното развитие, и от подробния анализ на всеки от плановете, приети от френските органи за въпросните 12 зони.

⁽¹⁾ ОВ L 152, стр. 1.

Иск, предявен на 12 октомври 2018 г. — Европейска комисия/Румъния

(Дело C-638/18)

(2018/C 445/14)

Език на производството: румънски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: L. Nicolae, K. Petersen)

Ответник: Румъния

Искания на ищеца

- да се установи, че като от 2007 година системно и постоянно не спазва дневните пределно допустими стойности на концентрациите на ПЧ₁₀ и като не е спазвала системно и постоянно от 2007 година до 2014 година включително, с изключение на 2013 година, годишните пределно допустими стойности на концентрациите на ПЧ₁₀ в зона RO32101 Букурещ, Румъния не е изпълнила задълженията си, произтичащи от член 13, параграф 1, във връзка с приложение XI към Директива 2008/50/ЕО ⁽¹⁾;
- да се установи по отношение на зона RO32101 Букурещ, че Румъния не изпълнява от 11 юни 2010 г. задълженията си, предвидени в член 23, параграф 1 във връзка с приложение XV, раздел А към Директива 2008/50/ЕО, и по-конкретно задължението си, предвидено във втория параграф, да гарантира, че периодът на превишаване на пределните стойности на ПЧ₁₀ ще бъде възможно най-кратък;
- да се осъди Румъния да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

От 2007 г. в зона RO32101 Букурещ са превишавани системно и постоянно дневните пределни стойности на концентрациите на ПЧ₁₀. Също така от 2007 до 2014 година включително, с изключение на 2013 година, в същата зона са превишавани годишните пределни стойности на концентрациите на ПЧ₁₀. Тези превишавания са достатъчни, за да се установи нарушение на разпоредбите на член 13, параграф 1 от Директива 2008/50/ЕО във връзка с разпоредбите на Приложение XI към нея.

Въпреки това превишаване Румъния не е изготвила планове за тази зона, които да бъдат съобразени с разпоредбите на член 23, параграф 1 от директивата, по-конкретно задължението да гарантира, че периодът на превишаване на пределните стойности на ПЧ₁₀ ще бъде възможно най-кратък. Това нарушение произтича от продължителния период, през който са регистрирани превишавания, от дългите срокове, предвидени за преустановяване на превишаванията, от липсата на някои от данните, предвидени в приложение XV, раздел А от директивата, от обстоятелството, че плановете не обхващат всички основни причини за превишаване на пределните стойности и не предвиждат достатъчно задължителни мерки, за да осигурят спазването на пределните стойности.

⁽¹⁾ ОВ L 152, 2008 г., стр. 1.

Иск, предявен на 12 октомври 2018 г. — Европейска комисия/Кралство Испания

(Дело С-642/18)

(2018/С 445/15)

Език на производството: испански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: S. Pardo Quintillán, E. Sanfrutos Cano и F. Thiran)

Ответник: Кралство Испания

Искания на ищеца

- да се установи на основание член 258, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз, че
 - като не е приело планове за управление на отпадъците съгласно изискванията на Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 година относно отпадъците и за отмяна на определени директиви ⁽¹⁾ или като не е ревизирало посочените планове съгласно Директива 2008/98/ЕО по отношение на автономните области Арагон, Балеарски острови, Канарски острови, Мадрид и автономния град Сеута, Кралство Испания не е изпълнило задълженията си по член 28, параграф 1 и член 30, параграф 1 от Директива 2008/98/ЕО,
 - като не е уведомило официално Комисията за приемането или ревизирането на планове за управление на отпадъците по отношение на автономните области Арагон, Балеарски острови, Канарски острови, Мадрид и автономния град Сеута, Кралство Испания не е изпълнило задълженията си по член 33, параграф 1 от Директива 2008/98/ЕО.
- да се осъди Кралство Испания да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Комисията счита, че Кралство Испания не е изпълнило задълженията си по посочените членове и параграфи от Директива 2008/98/ЕО, тъй като не е приело необходимите мерки преди 14 септември 2017 г., определените в мотивирано становище от 14 юли 2017 г. срок.

⁽¹⁾ ОВ L 312, 2008 г., стр. 3.

Иск, предявен на 23 октомври 2018 г. — Европейска комисия/Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия

(Дело С-664/18)

(2018/С 445/16)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: J. Norris-Usher, K. Petersen)

Отговорник: Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия

Ищецът иска от Съда

- да установи, че като продължава да превишава на годишните пределно допустими стойности за NO₂ в следните зони: UK0001 (Greater London Urban Area); UK0002 (West Midlands Urban Area); UK0003 (Greater Manchester Urban Area); UK 0004 (West Yorkshire Urban Area); UK 0013 (Teesside Urban Area); UK0014 (The Potteries); UK0018 (Kingston upon Hull); UK0019 (Southampton Urban Area); UK0024 (Glasgow Urban Area); UK0029 (Eastern); UK0031 (South East); UK0032 (East Midlands); UK0033 (North West & Merseyside); UK0034 (Yorkshire & Humberside); UK0035 (West Midlands) и UK0036 (North East), както и почасовите пределно допустими стойности за NO₂ в зона UK0001 (Greater London Urban Area), след като тези пределно допустими стойности влизат в сила на 1 януари 2010 г., Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия не е изпълнило задълженията си по член 13, параграф 1 от Директива 2008/50/ЕО⁽¹⁾ във връзка с приложение XI към тази директива;
- да установи, че считано от 11 юни 2010 г. Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия не изпълнява по отношение на посочените зони задълженията си по член 23, параграф 1 от Директива 2008/50/ЕО във връзка с приложение XV към тази директива, и по-специално задължението си по член 23, параграф 1, втора алинея от същата директива да се съкрати колкото се може повече продължителността на периода на такова превишаване;
- да осъди Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

От 2010 г. годишните пределно допустими стойности за NO₂ са превишавани в 16 зони и агломерации, а почасовите пределно допустими стойности за NO₂ са превишени в една зона. Тези превишавания съставляват сами по себе си нарушение на член 13, параграф 1 от Директива 2008/50/ЕО от 21 май 2008 г. относно качеството на атмосферния въздух и за по-чист въздух за Европа във връзка с приложение XI към тази директива.

Въпреки това продължително нарушение на член 13, параграф 1 във връзка с приложение XI към тази директива, Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия не изпълнява задължението си да приеме планове за качеството на атмосферния въздух, които предвиждат подходящи мерки за максималното намаляване на периода на превишаване. Доказателство, че предвидените от Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия мерки са недостатъчни е продължителността на периода на превишаване на пределно допустимите стойности, сериозността на тези превишавания и тенденцията за несъобразяване с изискванията на Директивата, както и подробният анализ на всеки от плановете за качеството на атмосферния въздух в съответните 16 зони и агломерации, които са обект на настоящия иск.

⁽¹⁾ Директива 2008/50/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2008 година относно качеството на атмосферния въздух и за по-чист въздух за Европа (ОВ L 152, 2008 г., стр. 1).

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 24 октомври 2018 г. — Bacardi/EUIPO — Palírna U zeleného stromu (42 BELOW)

(Дело T-435/12) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „42 BELOW“ — По-ранна нерегистрирана национална фигуративна марка „VODKA 42“ — Относително основание за отказ — Член 8, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 4 от Регламент (ЕС) 2017/1001) — Използване в процеса на търговия — Прилагане на националното право от EUIPO)

(2018/C 445/17)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Bacardi Co. Ltd (Вадуц, Лихтенщайн) (представители: първоначално M. Reinisch, впоследствие A. Parassina, L. Rigas и L. Lorenc, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: първоначално P. Geroulakos, впоследствие D. Gája и D. Walicka)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Palírna U zeleného stromu a. s., по-рано Granette & Starorežná Distilleries a.s. (Усти над Лабем, Чешка република) (представител: T. Chleboun, адвокат)

Предмет

Жалба срещу решение на втори апелативен състав на EUIPO от 9 юли 2012 г. (преписка R 2100/2011-2) относно производство по възражение между Granette & Starorežná Distilleries и Bacardi

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Bacardi Co. Ltd да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 379, 8.12.2012 г.

Решение на Общия съд от 24 октомври 2018 г. — Nova/Комисия

(Дело T-299/15) ⁽¹⁾

(Арбитражна клауза — Споразумение за отпускане на безвъзмездни средства, сключено в рамките на пилотен проект, чиято цел е да се създаде прежа за контакти и дискусии между общини относно опита и най-добрите практики в областта на презаселването и интеграцията на бежанците — Липса на обективна оценка на резултатите от проекта — Пропорционалност — Възстановяване на изплатените суми — Мерки за събиране на доказателства — Насрещен иск)

(2018/C 445/18)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Nova Onlus Consorzio nazionale di cooperative sociali — Soc. coop. (Трани, Италия) (представители: M. Astolfi и M. Petrucci, avocats)

Отговорник: Европейска комисия (представители: първоначално L. Di Paolo и L. Cappelletti, впоследствие L. Di Paolo и накрая O. Verheeske и F. Moro, подпомагани от A. Dal Ferro, avocat)

Предмет

От една страна, искане на основание член 272 ДФЕС, по същество, да се приеме за установено, че претенцията на Комисията ищецът да ѝ заплати сумата от 80 242,78 EUR въз основа на Споразумение за отпускане на безвъзмездни средства HOME/2011/PPRS/AG/2176 е неоснователна и да бъде осъдена Комисията да заплати 52 146,36 EUR ведно с лихвата за забава, и от друга страна, насрещен иск на Комисията за осъждане на ищеца да възстанови изплатената сума от 80 242,78 EUR ведно с лихвата за забава в изпълнение на посоченото споразумение за отпускане на безвъзмездни средства

Диспозитив

- 1) Претенцията на Европейската комисия на основание на Споразумение за отпускане на безвъзмездни средства, означено като HOME/2011/PPRS/AG/2176, за заплащане от Nova Onlus Consorzio nazionale di cooperative sociali — Soc. coop. на 15 % от разходите за страницата в интернет на проекта Transnational Observatory for Refugee's Resettlement in Europe, а именно 3 002,45 EUR е неоснователна.
- 2) Отхвърля иска в останалата част.
- 3) Осъжда Nova Onlus Consorzio nazionale di cooperative sociali да заплати на Комисията, на основание на посоченото споразумение за отпускане на безвъзмездни средства сумата от 77 240,33 EUR ведно с лихва за забава в размер на 3,55 %, считано от 19 май 2015 г. до окончателното ѝ изплащане.
- 4) Отхвърля насрещния иск в останалата част.
- 5) Nova Onlus Consorzio nazionale di cooperative sociali понася собствените си съдебни разноски, както и две трети от съдебните разноски на Европейската комисия.
- 6) Комисията понася една трета от собствените си съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 254, 3.8.2015 г.

Решение на Общия съд от 24 октомври 2018 г. — Epsilon International/Комисия

(Дело T-477/16) ⁽¹⁾

(Арбитражна клауза — Договори, сключени в рамките на Седмата рамкова програма за научни изследвания и технологично развитие за периода 2007 — 2013 г. — Правен интерес — Допустими разходи — Спиране на плащанията — Жалба за отмяна — Решение за включване на ищеца в централната база данни на системата за ранно откриване и отстраняване (EDES) — Акт, който не подлежи на обжалване — Недопустимост)

(2018/C 445/19)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Epsilon International SA (Маруси, Гърция) (представители: D. Bogaert и A. Guillerme, avocats)

Отговорник: Европейска комисия (представители: J. Estrada de Solà, A. Katsimerou и A. Kyratou)

Предмет

От една страна, искане на основание член 272 ДФЕС да се установи, първо, че сумите, платени от Комисията по силата на споразуменията за безвъзмездно предоставяне на средства BRISEIDE, i-SCOPE и SMART-ISLANDS, са допустими разходи, второ, че решенията на Комисията да спре плащанията по проекти i-Locate, eENV-Plus, GeoSmartCity и c-Space са неоснователни, и трето, че незаконосъобразните действия на Комисията са причинили вреда на ищеца, и, от друга страна, искане, на основание, първо, на член 263 ДФЕС и насочено към отмяна на Решение Agres(2016) 2835215 на Комисията от 17 юни 2016 година, с което Epsilon е включено в базата данни на системата за ранно откриване и отстраняване (EDES), и второ, искане на основание член 268 ДФЕС за обезщетение на вредата, за която ищецът твърди, че му е причинена в резултат от този акт.

Диспозитив

- 1) Отхвърля иска.
- 2) Осъжда Epsilon International SA да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 402, 31.10.2016 г.

Решение на Общия съд от 24 октомври 2018 г. — Grupo Orenes/EUIPO — Akamon Entertainment Millenium (Bingo VIVA! Slots)

(Дело T-63/17) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „Bingo VIVA! Slots“ — По-ранна фигуративна марка на Европейския съюз „vive bingo“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящел член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001) — Предмет на спора)

(2018/С 445/20)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Grupo Orenes, SL (Мурсия, Испания) (представител: M. J. Sanmartín Sanmartín, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: S. Palmero Cabezas)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Akamon Entertainment Millenium, SL (Барселона, Испания)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на EUIPO от 7 ноември 2016 г. (преписка R 453/2016-2) относно производство по възражение между Grupo Orenes и Akamon Entertainment Millenium

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Grupo Orenes, SL да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 95, 27.3.2017 г.

Решение на Общия съд от 24 октомври 2018 г. — Fernández González/Комисия

(Дело T-162/17 RENV) ⁽¹⁾

(Публична служба — Срочно наети служители — Член 2, буква в) от УРДС — Обявление за свободна длъжност за срочно нает служител по член 2, буква б) от УРДС — Отхвърляне на кандидатура — Възражение за незаконосъобразност — Член 8 от УРДС — Отговорност — Загуба на възможност)

(2018/С 445/21)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Elia Fernández González (Брюксел, Белгия) (представители: M. Casado García-Hirschfeld и É. Boigelot, avocats)

Отговорник: Европейска комисия (представители: G. Berscheid и L. Radu Bouyon, подпомагани от D. Waelbroeck и A. Duron, avocats)

Предмет

Жалба на основание член 270 ДФЕС, от една страна, за отмяна на решението на Европейската комисия от 14 ноември 2014 г. за отхвърляне на кандидатурата на жалбоподателката за длъжността на срочно нает служител по обявление за свободна длъжност COM/2014/2036, както и на решението от 22 май 2015 г. за отхвърляне на жалбата ѝ по административен ред, и от друга страна, искане за обезщетение на имуществените и неимуществените вреди, които жалбоподателката твърди, че е претърпяла

Диспозитив

- 1) Отменя решението на Европейската комисия от 14 ноември 2014 г. за отхвърляне на кандидатурата на г-жа Elia Fernández González за длъжността на срочно нает служител по обявление за свободна длъжност COM/2014/2036.
- 2) Осъжда Комисията да заплати на г-жа Fernández González сумата от 12 000 EUR, заедно с мораторни лихви, считано от датата на произнасяне на настоящото решение до датата на действителното плащане, при годишен лихвен процент, равен на определения от Европейската централна банка (ЕЦБ) за операциите ѝ по рефинансиране, увеличен с 2 пункта.
- 3) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- 4) Осъжда Комисията да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 354, 26.10.2015 г. (делото първоначално е заведено пред Съда на публичната служба на Европейския съюз под номер F-121/15, а впоследствие на 1 септември 2016 г. е прехвърлено в Общия съд на Европейския съюз).

Решение на Общия съд от 24 октомври 2018 г. — Bayer/EUIPO — Uni-Pharma (SALOSPIR)

(Дело T-261/17) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „SALOSPIR“ — По-ранни фигуративни марки на Европейския съюз, представляващи цветни ленти, и по-ранни национални марки „Aspirin“ — Относителни основания за отказ — Сходство на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001) — Репутация — Член 8, параграф 5 от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 5 от Регламент 2017/1001) — Използване в процеса на търговия на знак с по-голям от местен обхват — Член 8, параграф 4 от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 4 от Регламент 2017/1001)

(2018/C 445/22)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Bayer AG (Леверкузен, Германия) (представители: V. von Bomhard и J. Fuhrmann, адвокати)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: A. Folliard-Monguiral, S. Pétrequin и D. Walicka)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Uni-Pharma Kleon Tsetis, Farmakeutika Ergastiria AVEE (Кифисия, Гърция) (представители: C. Chrysanthis, P.-V. Chardalia и A. Vasilogamvrou, адвокати)

Предмет

Жалба против решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 17 февруари 2017 г. (преписка R 2444/2015-4), постановено във връзка с производство по възражение между Bayer и Uni-Pharma Kleon Tsetis, Farmakeutika Ergastiria

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Bayer AG да понесе освен собствените си съдебни разноски и тези на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) и на Uni-Pharma Kleon Tsetis, Farmaceutika Ergastiria AVEE в производството пред Общия съд.

⁽¹⁾ ОВ С 221, 10.7.2017 г.

Решение на Общия съд от 24 октомври 2018 г. — Deza/Комисия

(Дело T-400/17) ⁽¹⁾

**(Околна среда и защита на здравето на човека — Регламент (ЕО) № 1272/2008 —
Класифициране, етикетирание и опаковане на вещества — Регламент (ЕС) 2017/776 —
Класификация на антрахинона — Вещество, за което се предполага, че е потенциално
канцерогенно — Явна грешка в преценката — Правна сигурност — Право на собственост)**

(2018/С 445/23)

Език на производството: чешки

Страни

Жалбоподател: Deza, a.s. (Valašské Meziříčí, Чешка република) (представител: P. Dejl, адвокат)

Ответник: Европейска комисия (представители: Z. Malůšková, K. Mifsud-Bonnici и R. Lindenthal)

Встъпили страни в подкрепа на ответника: Република Финландия (представител: S. Hartikainen), Кралство Швеция (представители: A. Falk, C. Meyer-Seitz, H. Shev, L. Zettergren и A. Alriksson), Европейска агенция по химикалите (представители: M. Heikkilä, W. Broere и A. Hautamäki)

Предмет

Жалба на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Регламент (ЕС) 2017/776 на Комисията от 4 май 2017 година за изменение с цел адаптиране към научно-техническия прогрес на Регламент (ЕО) № 1272/2008 на Европейския парламент и на Съвета относно класифицирането, етикетирането и опаковането на вещества и смеси (ОВ 2017, L 116, стр. 1), в частта, в която класифицира антрахинона като вещество, за което се предполага, че е потенциално канцерогенно за човека.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Deza, a.s. да понесе собствените си съдебни разноски и да заплати съдебните разноски, направени от Европейската комисия.
- 3) Република Финландия, Кралство Швеция и Европейската агенция по химикалите (ЕЧА) понесат направените от тях съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 293, 4.9.2017 г.

Жалба, подадена на 1 октомври 2018 г. — Pharma Mar/Комисия

(Дело T-594/18)

(2018/С 445/24)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Pharma Mar, SA (Колменар Виехо, Испания) (представители: M. Merola и V. Salvatore, адвокати)

Отвeтник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение за изпълнение C(2018) 4831 окончателен на Комисията от 17 юли 2018 г., с което се отказва разрешение за търговия по Регламент (ЕО) № 726/2004 ⁽¹⁾ за „Aplidin — plitidepsin“, лекарствен продукт за хуманна употреба,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага пет основания.

1. В рамките на първото основание се твърди пристрастност на научно-консултативната група по онкология и пристрастност в процеса на нейното назначаване.
 - Жалбоподателят твърди, че не е изпълнено задължението за внимателно и безпристрастно разглеждане на всички релевантни аспекти на случая, тъй като обжалваното решение се основава на становище, изготвено от експерти, които не са безпристрастни.
 - Неизпълнението на задължението за безпристрастно разглеждане, твърдяно от жалбоподателя, е свързано и с назначаването на експертите от Европейската агенция по лекарствата (ЕМА) по начин, който неоснователно ограничава различните гледни точки, които трябва да се считат за предварително условие за безпристрастна преценка.
2. В рамките на второто основание се твърди нарушение на принципа на добра администрация.
 - Жалбоподателят има предвид назначаването на експертите от ЕМА по такъв начин, че неоснователно са били ограничени различните гледни точки, и твърди, че това може да се счита за нарушение на принципа на добра администрация.
3. В рамките на третото основание се твърди нарушение на член 12 от Регламент (ЕО) № 726/2004 и на принципа на равно третиране.
 - Жалбоподателят твърди, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката и неправилно е заключила, че ефикасността на Aplidin не е била доказана надлежно и в достатъчна степен, с което е нарушила член 12.
 - В рамките на производството по разглеждане пред ЕМА част от научните доказателства, представени в подкрепа на ефикасността на Aplidin, не са взети предвид поради приложената от жалбоподателя методология, която не е в съответствие със становище на експертна работна група на ЕМА.
 - Методологията, приложена в настоящия случай, е същата, каквато е била приета от ЕМА по сходен случай, в рамките на производство за издаване на разрешение за търговия с друг лекарствен продукт, което показва нарушение на принципа на равно третиране.
4. В рамките на четвъртото основание се твърди нарушение на изискването за мотивиране.
 - Жалбоподателят твърди, че не са представени мотиви за решението да не се вземат предвид научните доказателства, представени в подкрепа на ефикасността на Aplidin, по-специално относно причините за отклоняване от становището на експертна работна група на ЕМА.
5. В рамките на петото основание се твърди нарушение на правото на защита.
 - Жалбоподателят твърди, че не е имал възможност да упражни ефективно правото си на защита по въпрос от ключово значение за преценката на ефикасността на Aplidin, по-специално поради ограниченото време, предоставено за подготовка за срещите за устни обяснения.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 726/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година за установяване на процедури на Общността за разрешаване и контрол на лекарствени продукти за хуманна и ветеринарна употреба и за създаване на Европейска агенция по лекарствата (ОВ L 136, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 44, стр. 83).

Жалба, подадена на 28 септември 2018 г. — ZL/EUIPO**(Дело T-596/18)**

(2018/C 445/25)

*Език на производството: английски***Страни***Жалбоподател:* ZL (представител: E. Fontes Vila, адвокат)*Ответник:* Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)**Искания на жалбоподателя**

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението от 1 декември 2017 г. на конкурсната комисия в конкурса на общо основание EUIPO/AD/01/17, в което се посочват резултатите на жалбоподателя от конкурса и се потвърждава, че той не е включен в списъка на изпържалите конкурса кандидати,
- при условията на евентуалност да отмени като свързани следните решения: първо, решението от 7 март 2018 г. на конкурсната комисия, с което се предоставя отговор на искането на жалбоподателя за преразглеждане и се потвърждава решението от 1 декември 2017 г., второ, решението от 27 юни 2018 г. на органа по назначаването, с което се отхвърля административната жалба на жалбоподателя от 7 юни 2018 г. и се потвърждава решението от 1 декември 2017 г.,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири основания.

1. В рамките на първото основание се твърди, че цялата кореспонденция и всички решения, получени от EPSO и/или EUIPO във връзка с въпросния конкурс на общо основание, не са били надлежно мотивирани от правна страна и не са били подкрепени с писмени доказателства, доколкото жалбоподателят не е могъл да установи дали решенията, които го засягат неблагоприятно, са били обосновани и дали подлежат на съдебен контрол, поради което се създава правна несигурност, а жалбоподателят е поставен в беззащитно положение спрямо администрацията.
2. В рамките на второто основание се твърди, (i) нарушение на основните права на жалбоподателя на добра администрация и достъп до документи (членове 41 и 42 от Хартата на основните права на Европейския съюз, член 15 ДФЕС, член 2, параграф 1 от Регламент № 1049/2001⁽¹⁾) и на хоризонталния принцип на прозрачност, доколкото органът по назначаването е отказал на жалбоподателя достъп до спорните въпроси от компютърните тестове за словесно логическо мислене, основани на въпроси с възможност за избор на правилен отговор, като е посочил, че твърдението на жалбоподателя, в рамките на което се оспорва релевантността и валидността на посочените въпроси, било твърде общо, без обаче да посочи конкретни мотиви защо не били изпълнени условията за непредоставянето на достъп съгласно съдебната практика, и (ii) нарушение на правото на защита на жалбоподателя, доколкото искането от страна на органа по назначаването да бъдат посочени по-подробни основания за обжалването на спорните въпроси е практически неосъществимо за жалбоподателя, поставяйки го в особено уязвимо положение поради изискването да докаже невъзможното.
3. В рамките на третото основание се твърди нарушение на правото на защита на жалбоподателя и на принципите на притежавани качества и способности в рамките на въпросния конкурс, на прозрачност при свободния достъп до публична служба и на справедливо и равно третиране, доколкото след като получил своите резултати от конкурса жалбоподателят не е могъл да се позове на съществени недостатъци в спорните въпроси поради слабости и грешки при формулирането им (напр. поради проблеми в превода). На всеки етап от конкурсната процедура и особено след оповестяването на резултатите кандидатите трябва да могат да оспорят обстоятелството, че са били конфронтирани със съществени грешки във въпросите. Освен това жалбоподателят изтъква, че слабостите в превода биха могли да поставят в значително по-благоприятно положение кандидатите, избрали езика на оригинала на словесните компютърни тестове.

4. В рамките на четвъртото основание се твърди, че обжалваното решение от 1 декември 2017 г. е опорочено поради явен недостатък в конкурсната процедура, доколкото в спорните въпроси от компютърните тестове за словесно логическо мислене имало съществени недостатъци.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, 2001 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76).

Жалба, подадена на 9 октомври 2018 г. — Google и Alphabet/Комисия

(Дело T-604/18)

(2018/C 445/26)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Google LLC (Маунтин Вю, Калифорния, Съединени щати) и Alphabet, Inc. (Маунтин Вю) (представители: N. Levy, Solicitor, P. Stuart, Barrister, J. Schindler и A. Lamadrid de Pablo, адвокати)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени решението на Комисията от 18 юли 2018 г. по преписка COMP/AT.40099 —Google Android,
- при условията на евентуалност, упражнявайки неограничената си юрисдикция, да отмени или да намали наложената на жалбоподателите глоба, и
- при всички случаи, да осъди Комисията да заплати съдебните разноски, направени от жалбоподателите в настоящото производство.

Основания и основни доводи

Настоящата жалба цели отмяната на Решение C(2018) 4761 окончателен на Комисията от 18 юли 2018 година относно производство по член 102 ДФЕС и по член 54 от Споразумението за ЕИП (AT.40099 — Google Android).

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат шест основания.

1. Първото основание е изведено от това, че в обжалваното решение е направена погрешна оценка на определянето на пазара и на наличието на господстващо положение.
 - В това отношение жалбоподателите твърдят, че в решението погрешно е прието, че Android заема господстващо положение.
 - Освен това жалбоподателите сочат, че в решението погрешно е прието, че Play заема господстващо положение.
 - Жалбоподателите също изтъкват, че направеното в обжалваното решение заключение, че Google заема господстващо положение при предоставянето на общи услуги за търсене на ползвателите, е в разрез с неговата теория за злоупотреба с господстващо положение, която се свързва с приложенията за търсене, за които се предоставя лицензия на производителите на оригинално оборудване.
2. Второто основание е изведено от това, че обжалваното решение погрешно обявява за незаконни условията за предварително инсталиране на съдържание, които се включват в договорите за дистрибуция на мобилни приложения на Google.
 - В това отношение жалбоподателите твърдят, че в обжалваното решение не е доказана вероятността, че оспорваните условия за предварително инсталиране могат да изключат напълно конкуренцията.
 - Жалбоподателите твърдят по-нататък, че в обжалваното решение погрешно не е взет предвид факта, че условията за предварително инсталиране са обективно обосновани, доколкото позволяват на Google да предоставя безплатно платформата Android.

3. Третото основание е изведено от това, че в обжалваното решение е допусната грешка с обявяването за незаконно на условието относно ексклузивното предварително инсталиране на съдържание, съдържащо се в догорите за подялба на приходи в съответствие с портфейла на Google.
4. Четвъртото основание е изведено от това, че в обжалваното решение погрешно е прието, че Google е допуснало злоупотреба като е поставило предоставянето на лицензия върху приложенията на Play и Google Search в зависимост от изпълнението на задължения с предмет избягване на посоченото фрагментиране, съдържащи се в договорите срещу фрагментирането.
 - В това отношение жалбоподателите твърдят, че в обжалваното решение погрешно е прието, че е вероятно задълженията с предмет избягване на фрагментирането, да ограничат конкуренцията.
 - Жалбоподателите твърдят още, че в обжалваното решение не е взето предвид това, че задълженията с предмет избягване на фрагментиране са обективно обосновани, защото те осигуряват съвместимост.
5. Петото основание е изведено от това, че обжалваното решение нарушава правото на защита на жалбоподателите.
 - В тази връзка жалбоподателите твърдят, че Комисията не е действала правомерно като им съобщила анализа си относно ефективния в еднаква степен конкурент в писменото изложение на фактите и им е отказала да ги изслуша.
 - Жалбоподателите още твърдят, че Комисията е нарушила правата им на достъп до преписката.
6. Шестото основание е изведено от това, че в обжалваното решение е допусната грешка при налагането на глобата и при нейното изчисляване.
 - В тази връзка жалбоподателите твърдят, че глобата е незаконна, доколкото с нея не е взета предвид неумишлеността или небрежността на Google.
 - Освен това жалбоподателите твърдят, че глобата е незаконна, доколкото не спазва принципа на пропорционалност.
 - При условията на евентуалност жалбоподателите изтъкват и, че в обжалваното решение глобата е изчислена неправилно.

Жалба, подадена на 5 октомври 2018 г. — Fujifilm Recording Media/EUIPO — iTernity (d:ternity)

(Дело T-609/18)

(2018/C 445/27)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Fujifilm Recording Media GmbH (Клеве, Германия) (представители: R. Härer, C. Schulze, C. Weber, H. Ranzinger и C. Gehweiler, Rechtsanwälte)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: iTernity GmbH (Фрайбург, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „d:ternity“ — марка на Европейския съюз № 11 152 154

Производство пред EUIPO: производство по отмяна

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 25 юли 2018 г. по преписка R 2324/2018-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- при условията на евентуалност, да установи, че няма основание за произнасяне по жалбата,

— да осъди EUIPO и другите страни в производството пред Общия съд и апелативния състав да заплатят съдебните разноски.

Изложено основание

— Нарушение на членове 18 и 64 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 18 октомври 2018 г. — *Gres de Aragón*/EUIPO (*GRES ARAGÓN*)

(Дело T-624/18)

(2018/C 445/28)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: *Gres de Aragón, SA* (Alcañiz, Испания) (представител: J. Learte Álvarez, abogado)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „*GRES ARAGÓN*“— заявка за регистрация № 16 311 938

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 16 август 2018 г. по преписка R 2269/2017-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение, доколкото с него се отхвърля заявка № 16 311 938 за регистрация на марката на Европейския съюз „*GRES ARAGÓN*“ за част от заявените в нея стоки/услуги,
- да разреши по-нататъшното предвижване на заявката за всички заявени в първоначалната заявка стоки и услуги,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

Нарушение на член 7, параграф 1, букви б) и в), и на член 7, параграфи 2 и 3 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 18 октомври 2018 г. — *mobile.de*/EUIPO (Изображение на кола в диалогов балон)

(Дело T-629/18)

(2018/C 445/29)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: *mobile.de GmbH* (Драйлинден, Германия) (представител: T. Lührig, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: регистрация на фигуративна марка на Европейския съюз (Изображение на кола в диалогов балон) — заявка за регистрация № 15 598 931

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 7 август 2018 г. по преписка R 2653/2017-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 49, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- Нарушение на член 71, параграф 1, второ изречение от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- Нарушение на член 68, параграф 1, четвърто изречение от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета във връзка с член 23, параграф 1, буква г) от Делегиран регламент (ЕС) 2018/625 на Комисията,
- Нарушение на член 68, параграф 1, четвърто изречение от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета във връзка с член 23, параграф 1, буква д) и член 22, параграф 1, буква б) от Делегиран регламент (ЕС) 2018/625 на Комисията.

Жалба, подадена на 17 октомври 2018 г. — Herholz Vertrieb/EUIPO (#)

(Дело T-631/18)

(2018/C 445/30)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Herholz Vertrieb GmbH & Co. KG (Ахаус, Германия) (представител: D. Sprenger, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „#“ — заявка за регистрация № 16 967 267

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 22 август 2018 г. по преписка R 445/2018-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да измени обжалваното решение, така че да се регистрира заявената марка на Европейския съюз,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.
-

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG